

רשומות

I

קובץ התקנות

10 בנובמבר 1966

1955

כ"ז בחשוון תשכ"ז

עמור	
332	תקנות התעבורה (הגשת צילומים לבית המשפט), תשכ"ז—1966
333	תקנות התעבורה (תיקון), תשכ"ז—1966
334	תקנות המהגוסים והאזרחים (הוכחת הכשרה מתאימה), תשכ"ז—1966
334	תקנות רשות השידור (אגרת החזקת מקלטי רדיו), תשכ"ז—1966
336	תקנות רשות השידור (אגרת החזקת מקלטי רדיו ברכב מנועי), תשכ"ז—1966
337	תקנות נמלי חיפה ויפו (אגרות החסנה) (הוראות שעה), תשכ"ז—1966
338	תקנות נמלי חיפה ויפו (אגרות החסנה) (תיקון), תשכ"ז—1966
339	תקנות שירות הכבאות (ציוד כיבוי) (תיקון), תשכ"ז—1966
339	צו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה) (מס' 9), תשכ"ז—1966
340	צו שעת-חירום (שיעור תשלום חובה) (תיקון מס' 7), תשכ"ז—1966
340	הודעת טבי דולר (סדרי הגרלה, מקומה וזמנה), תשכ"ז—1966
341	הוראות בנק ישראל (נכסים נזילים) (תיקון), תשכ"ז—1966
	אכרזת תקנים (תקן ישראלי 583 — אם תשכ"ה (אוגוסט 1965), כריות חשמליות), תשכ"ז—1966
342	צו הקנייה מס' 715
343	צו הבלו על משקאות משכרים (שינוי תעריף) (תיקון) — תיקון טעות

מדור לשלטון מקומי

343	חוק עזר לאשקלון (פיקוח על כלבים), תשכ"ז—1966
346	חוק עזר לנצרת (מס עסקים עירוני) (תיקון), תשכ"ז—1966
349	חוק עזר לראשון-לציון (שחיטת עופות), תשכ"ז—1966
352	חוק עזר לתל-אביב-יפו (הסדרת מקומות רחצה), תשכ"ז—1966
356	חוק עזר לאום אל-פחם (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשכ"ז—1966
358	חוק עזר לאום אל-פחם (צעצועים מסוכנים), תשכ"ז—1966
359	חוק עזר לבאר-טוביה (היטל ניקוז), תשכ"ז—1966
360	חוק עזר למפעלות-אפק (אגרת תעודת אישור), תשכ"ז—1966
361	חוק עזר לנצרת-עלית (הסדרת השמירה), תשכ"ז—1966
363	חוק עזר לפקיעין (צעצועים מסוכנים), תשכ"ז—1966
364	חוק עזר לשרון-הצפוני (ניקוי מגרשים וחצרות), תשכ"ז—1966
	תיקון טעויות

פקודת התעבורה

תקנות בדבר הטיפול במצלמות ובסרטים והשמירה עליהם וכדבר אופן הגשתם לבית המשפט

בתוקף סמכותי לפי סעיף 27 לפקודת התעבורה¹ (להלן — הפקודה), אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות אלה —

„מצלמה” — מצלמה אלקטרונית המופעלת מעל רמזור שבצומת או בסמוך לו, לשם צילום כאמור בסעיף 27 לפקודה, לרבות כל חלק או אביזר, המשמשים להפעלתה או המיועדים לכך;

„קצין משטרה בכיר” — מפקד מחוז במשטרת ישראל או ראש מחלקת תנועה וסיור במטה הארצי של משטרת ישראל;

„תובע” — כמשמעותו בחוק סדר הדין הפלילי, תשכ”ה—1965²;

„חוות דעת”, „תעודת עובד ציבור” ו„הצהרה” — כמשמעותן בפקודת העדות³.

2. המצלמה והסרט שישמש לה (להלן — הסרט) יהיו במשמורתה של משטרת ישראל, והטיפול, האחזקה והשמירה של המצלמה ופיתוח הסרטים והדפסת התמונות ייעשו בידי אדם שקצין משטרה בכיר קבע לכך (להלן — המטפל המוסמך) ולא יעשה בהם אדם זולתו.

3. לא יפגע אדם זולת המטפל המוסמך במצלמה שהוצבה בצומת או בסרט, לא יסלקם, לא ישחיתם ולא יעשה בהם כל שינוי.

4. (א) כל סרט שיוכנס למצלמה יסומן על ידי המטפל המוסמך במספר סידורי כפי שיקבע קצין משטרה בכיר. לצילומים אלה ישתמשו רק בסרטים המסומנים על יד היצרן במספר שוטף לכל צילום. בכל צילום יופיע בנוסף למספר השוטף כאמור גם המספר הסידורי של הסרט.

(ב) כל סרט שהוצא מן המצלמה יוחזק במיתקן של המשטרה ויופקד עליו אדם שקצין משטרה בכיר קבע אותו לכך.

5. (א) מטפל מוסמך יבדוק את המצלמה בדיקה שגרתית במועדים אלה:

(1) בזמן החלפת הסרט שבה בסרט אחר, אך לא יאוחר מחמישה ימים לאחר

הכנסת הסרט למצלמה;

(2) בזמן התאמת התאריכים שבמצלמה לחודש הבא בסוף כל חודש.

(ב) המצלמה תיבדק אחת לשנה בדיקה כללית במעבדה של המשטרה או במעבדה אחרת שקצין משטרה בכיר יקבע לכך.

6: (א) מטפל מוסמך שבדק את המצלמה יאשר בתעודת עובד ציבור, חוות דעת או הצהרה (ולכולן ייקרא להלן — תעודה) כי בדק את המצלמה ומצאה תקינה ויציין בתעודה את תאריך הבדיקה ומקום הצבת המצלמה.

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, תשכ”א, עמ’ 173; ס”ח 480, תשכ”ו, עמ’ 58.

² ס”ח 458, תשכ”ה, עמ’ 161.

³ חוקי א”י, כרך א’, פרק נ”ד, עמ’ 650; ס”ח 193, תשט”ו, עמ’ 10.

הגדרות

משטרת
המצלמה
והטיפול בה

איסור של
פגיעה
במצלמה

הטיפול
בסרטים

בדיקתה של
מצלמה

תעודות על
בדיקתם
ותקינותם של
מצלמה וסרט

(ב) מטפל מוסמך שטיפל בסרט, הכניסו למצלמה או הוציאו ממנה, קיבל אותו למש-
מורתו, שמר עליו או הדפיס ופיתח צילומים ממנו, יאשר את פעולתו בסרט בתעודה.

הגשת צילום
לבית המשפט

7. צילום שנעשה לענין תקנות אלה, יוגש לבית המשפט בידי תובע ותצורף אליו תעודה,
או תעודות, המאמתות את כל הפרטים האמורים בתקנה 6, ומאמתות כי לא נעשתה בסרט
שום פעולה שיש בה לשנות פרט מפרטיו, וכי הצילום המוגש הוא העתק אמין של הסרט
שהוכנס למצלמה והוצא ממנה.

זכותו של
נאשם לבקש
העתק

8. נאשם בעבירה שסעיף 27א לפקודה חל עליה רשאי לבקש לפני פתיחת המשפט העתק
מהצילום, לאחר שישלם תמורתו לקופת המשטרה או למי שקצין משטרה בכיר הורה.

9. לתקנות אלה ייקרא „תקנות התעבורה (הגשת צילומים לבית המשפט), תשכ״ז—
1966”.

י״ג בחשוון תשכ״ז (27 באוקטובר 1966)
(חמ 75644)

יעקב ש׳ שפירא
שר המשפטים

פקודת התעבורה

תקנות לביצוע הפקודה

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 27א ו־70 לפקודת התעבורה¹, אני מתקין תקנות אלה:

הוספת
תקנה 32א

1. אחרי תקנה 32 לתקנות התעבורה, תשכ״א—1961², יבוא:

32א. צילום לצורך סעיף 27א לפקודה ייעשה במצלמה שהוצבה כאמור
בו לפי הוראת רשות תימרוך מרכזית בהתייעצות עם קצין משטרה, ובלבד
שנתקיימו התנאים שלהלן:

„דרר הצילום
במצלמה
אלקטרונית

(1) המצלמה מצלמת ריב הנמצא בצומת המוסדר על ידי רמזור;

(2) המצלמה מופעלת עם הינתן על ידי רמזור האות „עמוד”

לפי תקנה 30 והיא מפסיקה לצלם עם הופעת האות „שים לב” לפי
תקנה 29;

(3) בצילום של המצלמה מופיעים: מספר הרישום של הרכב,
תאריך וזמן הצילום, מקום הימצא הרכב בעת הצילום וכן האות
האדום בעדשה העליונה ברמזור בכיוון נסיעת הרכב המצולם.”

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות התעבורה (תיקון), תשכ״ז—1966”.

השם

י״ט בחשוון תשכ״ז (2 בנובמבר 1966)
(חמ 756125)

משה כרמל
שר התחבורה

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, תשכ״א, עמ' 173; ס״ח 480, תשכ״ו, עמ' 58.
² ק״ח 1128, תשכ״א, עמ' 1425.

חוק המהנדסים והאדריכלים, תשי"ח—1958

תקנות בדבר הוכחת הכשרה מתאימה

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 9(3) ו-23 לחוק המהנדסים והאדריכלים, תשי"ח—1958,
אני מתקין תקנות אלה:

1. הכשרה מתאימה תוכה, לצורך סעיף 9(3) לחוק, על ידי העבודות שביצע המבקש את רישומו בפנקס המהנדסים והאדריכלים, מהותן, היקפן ונסיבות ביצוען. הוכחת הכשרה מתאימה
2. לא הניחה הדרך שצויינה בתקנה 1 את דעתו של חבר הבוחנים שלמבקש הכשרה מתאימה, ייבחן המבקש על ידי חבר הבוחנים, או על ידי ועדה שתיבחר על ידיו מבין חבריו, במקצועות ובמקצועות משנה שיוורה חבר הבוחנים. בחינות
3. חבר הבוחנים יקבע את דרכי הבחינה ואת סדריה. דרכי וסדרי הבחינות
4. מועמד שנכשל בבחינה רשאי להיבחן שנית, ואם נכשל שנית יוכל לחזור ולהיבחן ברשות חבר הבוחנים. בחינות חוזרות
5. לתקנות אלה ייקרא „תקנות המהנדסים והאדריכלים (הוכחת הכשרה מתאימה), תשכ"ז—1966". השם

יגאל אלון
שר העבודה

י"א בחשוון תשכ"ז (25 באוקטובר 1966)
(חמ 75262)

¹ ס"ח 250, תשי"ח, עמ' 108; ס"ח 455, תשכ"ה, עמ' 126.

חוק רשות השידור, תשכ"ה—1965

תקנות בדבר אגרות בעד החזקת מקלטי רדיו

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 29 ו-52 לחוק שירות השידור, תשכ"ה—1965, ובהמלצת הוועד המנהל, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות אלה — „השר” — השר שאליו הועברו סמכויות ראש הממשלה לפי החוק, הנדרות
2. הוועד המנהל של רשות השידור יטיל בעד החזקת מקלט רדיו אגרה בשיעור שייקבע על ידו לאחר התייעצות עם השר, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת. הסלת אגרה
3. הודעה על שיעור האגרה תפורסם ברשומות על ידי יושב ראש רשות השידור. פרסום הודעה
4. אדם המוכר או המעביר בדרך אחרת מכשיר רדיו לאדם אחר, יודיע מיד למנהל על המכירה או ההעברה בציון השם, המען ומספר תעודת הזהות של מקבל ההעברה. מכירתו של העברתו של מקלט רדיו
5. כל הרוכש או המקבל לרשותו רדיו יודיע על כך בכתב למנהל ויצייין בהודעתו את שמו המלא, מענו ומספר תעודת הזהות שלו. הודעה על רכישה
6. האגרה שנקבעה לפי תקנה 1 תשולם ביום 1 בינואר של השנה בה הוטלה. מועד תשלום האגרה

¹ ס"ח 451, תשכ"ה, עמ' 106; ס"ח 483, תשכ"ו, עמ' 78.

7. לא תוטל אגרה על אדם המחזיק במקלט רדיו אם נתקיים בו, לדעת המנהל, אחד מהתנאים האלה:

- (1) הוא מוחזק על ידי עיוור שהמציא הוכחה על כך;
- (2) הוא מוחזק בבית ספר כמשמעותו בסעיף 2 לפקודת החינוך², לטובת התלמידים בבית הספר;
- (3) הוא מוחזק על ידי אדם המתקיים מקיצבת זיקנה מהמוסד לביטוח לאומי, ושהוכיח כי אין לו הכנסה אחרת;
- (4) הוא מוחזק על ידי נכה שחוק הנכים (תגמולים ושיקום) [נוסח משולב], תשי"ט—1959³, או חוק נכי המלחמה בנאצים, תשי"ד—1954⁴, חל עליו;
- (5) הוא מוחזק בבית אבות כרכושו של אחד הקשישים המתגוררים בו;
- (6) הוא מוחזק במשפחתו על יד בן משפחתו של חייל, שנספה במערכה, שחוק משפחות החיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום), תשי"ו—1950⁵, חל עליו;
- (7) הוא מוחזק על ידי שוטר, נכה או בן משפחתו של שוטר נספה שחוק המשטרה (נכים ונספים), תשט"ו—1955⁶, חל עליו;
- (8) הוא מוחזק על ידי נכה מתנדבי הישוב כמשמעותו בסעיף 28 (א) לחוק הנכים (תגמולים ושיקום) [נוסח משולב], תשי"ט—1959⁷;
- (9) הוא מוחזק על ידי נציג דיפלומטי או קונסולרי של מדינת-חוץ שהוכר על ידי שר החוץ או מי שהוסמך על ידיו;
- (10) הוא מוחזק על ידי עובד קבוע של רשות השידור מטעמה;
- (11) הוא מוחזק על ידי נציג האומות המאוחדות;
- (12) הוא מוחזק על ידי נכה, חולה כרוני או אדם מחוסר אמצעים, שהמציא אישור כאמור מאת משרד הסעד או מאת לשכת הסעד של רשות מקומית;
- (13) הוא מוחזק במען בו מוחזק על ידי המחזיק מקלט רדיו אחר, אשר בעדו שולמה אגרה באותה שנה;
- (14) הוא מוחזק על ידי בן משפחתו של המחזיק במקלט רדיו אשר בעדו שולמה אגרה, והוא מתגורר אתו באותו מען.

8. מכר או העביר המחזיק במקלט הרדיו את מקלט הרדיו שברשותו, לא תוחזר לו האגרה ששולמה על ידיו לתקופה בה לא ימשיך להחזיק במקלט הרדיו.

9. המחזיק במקלט רדיו יראה למנהל, לפי דרישתו, את מקלט הרדיו ואת האישור על תשלום האגרה.

10. האגרה ששולמה בהתאם לדרישה על פי פקודת הטלגרף האלחוטי באותה שנה שנקבעה לה אגרה לפי תקנות אלה, דינה כאגרה ששולמה לפי תקנות אלה באותה השנה.

11. לתקנות אלה ייקרא „תקנות רשות השידור (אגרת החזקת מקלטי רדיו), תשכ"ז—1966”.

ישראל גלילי
שר

י"ב בחשוון תשכ"ז (26 באוקטובר 1966)
(חמ 73055)

- ² חוקי א"י, כרך א', פרק ג', עמ' 594.
- ³ ס"ח 295, תשי"ט, עמ' 276.
- ⁴ ס"ח 147, תשי"ד, עמ' 76.
- ⁵ ס"ח 52, תשי"ו, עמ' 162.
- ⁶ ס"ח 180, תשט"ו, עמ' 74.
- ⁷ ס"ח 299, תשי"ט, עמ' 276.

חוק רשות השידור, תשכ"ה—1965

תקנות בדבר אגרה בעד החזקת מקלט רדיו ברכב מנועי

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 29 ו-52 לחוק שירות השידור, תשכ"ה—1965¹, ובהמלצת הוועד המנהל, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות אלה — הנדרות
„השר” — השר שאליו הועברו סמכויות ראש הממשלה לפי החוק;
„מקלט רדיו” — מקלט רדיו המוחזק ברכב מנועי, כמשמעותו בפקודת התעבורה²;
„בעל רכב מנועי” — מי ששמו רשום ברשיון הרכב שניתן לרכב המנועי לפי פקודת התעבורה.
2. הוועד המנהל של רשות השידור יטיל בעד החזקת מקלט רדיו אגרה בשיעור שייקבע על ידו לאחר התייעצות עם השר, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת. הטלת אגרה
3. הודעה על שיעור האגרה תפורסם ברשומות על ידי יושב ראש רשות השידור. פרסום הודעה
4. בעל רכב מנועי המחזיק מקלט רדיו, וכן הנוהג ברכב מנועי, חייבים, לכשיידרשו לכך על ידי המנהל, להראות את המקלט ולהוכיח כי שילמו את האגרה בעד החזקתו. חובת הספקש
5. (א) האגרה בעד החזקת מקלט רדיו תשולם בכל שנה במועד המבחן השנתי של הרכב בו מקלט הרדיו. מועד תשלום האגרה
(ב) האגרה בעד החזקת מקלט רדיו במועד שהוא לפני מועד המבחן השנתי של אותו רכב מנועי תשולם עם התחלת החזקתו כאמור.
6. בעל רכב מנועי הרוכש מקלט רדיו עבור רכבו יודיע על כך למנהל בכתב ויצוין בהודעתו את שמו המלא, מענו, מספר תעודת הזהות, מספר הרכב המנועי ותאריך המבחן השנתי של הרכב. הודעה על רכישה
7. בעל רכב מנועי המוכר או המעביר בדרך אחרת מקלט רדיו ברכבו לאדם אחר, יודיע מיד למנהל על המכירה או ההעברה בציון השם, המען ומספר תעודת הזהות של מקבל ההעברה. מכירה או העברה
8. מכר או העביר בעל רכב מנועי את מקלט הרדיו לא תוחזר לו האגרה ששולמה על ידו לתקופה בה לא ימשיך להחזיק במקלט הרדיו. אי החזרת אגרה
9. לא תוטל אגרה על אדם שברכבו המנועי מוחזק מקלט רדיו, אם נתקיים במקלט הרדיו לדעת המנהל, אחד התנאים אלה:
(1) הוא מוחזק על ידי אחד מסוגי האנשים שלהלן או לטובתו:
(א) נכה כמשמעותו בחוק הנכים (תגמולים ושיקום) [נוסח משולב],
תשי"ט—1959³, או בחוק נכי המלחמה בנאצים, תשי"ד—1954⁴;

¹ ס"ח 451, תשכ"ה, עמ' 106.
² דיני טרינת ישראל, נוסח חדש 7, תשכ"א, עמ' 173.
³ ס"ח 295, תשי"ט, עמ' 276.
⁴ ס"ח 147, תשי"ד, עמ' 76.

- (ב) בן משפחה כמשמעותו בחוק משפחות חיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום), תשי"ו—1955⁵ ;
- (ג) שוטר, נכה או בן משפחת שוטר שנספה כמשמעותו בחוק המשטרה (נכים ונספים), תשט"ו—1955⁶ ;
- (ד) נכה ממתנדבי הישוב כמשמעותו בסעיף 2(א) לחוק הנכים (תגמולים ושיקום) [נוסח משולב], תשי"ט—1959⁷ ;
- (ה) נציג דיפלומטי או קונסולרי של מדינת-חוץ שהוכר על ידי שר החוץ או מי שהוסמך על ידיו ;
- (ו) נציג ארגון האומות המאוחדות ;
- (2) הוא מוחזק על ידי עובד רשות השידור ברכבו המנועי לשם מילוי תפקידו.
- (3) הוא מקולקל ואינו בשימוש.

הוראת מעבר

10. אגרה ששולמה בהתאם לדרישה על פי פקודת הטלגרף האלחוטי, באותה שנה שנקבעה לה אגרה לפי תקנות אלה, דינה כאגרה ששולמה לפי תקנות אלה לגבי אותה שנה.

השם

11. לתקנות אלה ייקרא „תקנות רשות השידור (אגרת החזקת מקלטי רדיו ברכב מנועי)”, תשכ"ז—1966.

ישראל גלילי
שר

י"ב בחשוון תשכ"ז (26 באוקטובר 1966)
(חמ 73055)

⁵ ס"ח 52, תשי"ו, עמ' 162.
⁶ ס"ח 180, תשט"ו, עמ' 74.
⁷ ס"ח 204, תשי"ט, עמ' 276.

חוק רשות הנמלים, תשכ"א—1961

פקודת הנמלים

תקנות בדבר אגרות החסנה בנמלי חיפה ואשדוד

בתוקף סמכויותי לפי סעיפים 20(ב) ו-21(ב) לחוק רשות הנמלים, תשכ"א—1961¹, וסעיפים 4 ו-17 לפקודת הנמלים², וסעיפים 14(א) ו-2(ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948³, ובאישור הממשלה, אני מתקין תקנות אלה :

הוראות שעה

1. על אף האמור בסעיף 1 לחלק א' בתוספת לתקנות נמלי חיפה ויפו (אגרות החסנה), 1943⁴, ובתקנות נמל אשדוד (הטלת חיקוקים), תשכ"ג—1963⁵, תחושב אגרת החסנה בנמלי

¹ ס"ח 344, תשכ"א, עמ' 145.
² חוקי א"י, כרך ב', פרק קי"ד, עמ' 1146.
³ ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
⁴ ע"ר 1943, תוס' 2 מס' 1256, עמ' 234 ; ק"ת 1422, תשכ"ג, עמ' 1094 ; ק"ת 1837, תשכ"ו, עמ' 808.
⁵ ק"ת 1486, תשכ"ג, עמ' 2043.

חיפה ואשדוד בימי ההחסנה שבמנינם הוחל בתקופה מיום ב' בכסלו תשכ"ז (15 בנובמבר 1966) עד ה' בניסן תשכ"ז (15 באפריל 1967) כמפורט להלן:

בשבוע	אגורה לכל 100 ק"ג או לכל חלק מהם
הראשון	3
השני	10
השלישי	14
הרביעי	18
החמישי ואילך	22

2. לתקנות אלה ייקרא "תקנות נמלי חיפה ויפו (אגרות החסנה) (הוראות שעה), תשכ"ז—1966".

השם

כ"ג בחשוון תשכ"ז (26 בנובמבר 1966)
(חמ 755306)

משה כרמל
שר התחבורה

חוק רשות הנמלים, תשכ"א—1961

פקודת הנמלים

תקנות נמלי חיפה ויפו בדבר אגרות החסנה

בתוקף סמכויותי לפי סעיפים 20(ב) ו-21(ב) לחוק רשות הנמלים, תשכ"א—1961,¹ וסעיפים 4 ו-17 לפקודת הנמלים,² וסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948,³ ובאישור הממשלה, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות נמלי חיפה ויפו (אגרות הסחנה), 1943,⁴ בחלק ב' של התוספת, בסעיף 1, במקום "ששת" יבוא "חמשת".

תיקון
התוספת

2. לתקנות אלה ייקרא "תקנות נמלי חיפה ויפו (אגרות החסנה) (תיקון), תשכ"ז—1966".

השם

כ"ג בחשוון תשכ"ז (26 בנובמבר 1966)
(חמ 755306)

משה כרמל
שר התחבורה

¹ ס"ח 344, תשכ"א, עמ' 145.
² חוקי א"י, כרך ב', פרק קי"ד, עמ' 1146.
³ ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
⁴ ע"ר 1943, תוס' 2 מס' 1256, עמ' 234.
⁵ ק"ת 1837, תשכ"ו, עמ' 898.

חוק שירותי הכבאות, תשי"ט—1959

תקנות בדבר ציוד לכיבוי דליקות

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 22 ו-35 לחוק שירותי הכבאות, תשי"ט—1959, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 1 לתקנות שירותי הכבאות (ציוד כיבוי), תשכ"ה—1964, בהגדרת „ציוד כיבוי“, לאחר „מניעתן או“ יבוא „מניעת“.
2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות שירותי הכבאות (ציוד כיבוי) (תיקון), תשכ"ז—1966“.

חיים משה שפירא
שר הפנים

י"ד בחשוון תשכ"ז (28 באוקטובר 1966)
(חמ 76545)

¹ ס"ח 290, תשי"ט, עמ' 199.
² ק"ח 1653, תשכ"ה, עמ' 465.

חוק לעידוד החסכון (ערבות למילואות והנחות ממס הכנסה),

תשט"ז—1956

צו בדבר פטור ממס הכנסה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 35 (3) לחוק לעידוד החסכון (ערבות למילואות והנחות ממס הכנסה), תשט"ז—1956, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מצווה לאמור:

1. איגרות חוב רשומות על שם או איגרות חוב למוכ"ז של בנק יעד לפיתוח חקלאי בע"מ, בסכום כולל של 2.5 מיליון לירות, שיעמדו לפדיון בשנת 1971 עם זכות לפדיון מוקדם החל מתום 24 חדשים מהוצאת האיגרות, ושהוצעו לציבור על פי פרוספקט מיום י"ח בחשוון תשכ"ז (1 בנובמבר 1966), ההכנסה מריבית המשתלמת עליהן תהא פטורה מתשלום מס חוץ מן המס בשיעור של 25% שיש לנכותו מאותה ריבית לפי סעיף 161 לפקודת מס הכנסה.²
2. לצו זה ייקרא „צו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה) (מס' 9), תשכ"ז—1966“.

פנחס ספיר
שר האוצר

י"ח בחשוון תשכ"ז (1 בנובמבר 1966)
(חמ 72650)

¹ ס"ח 201, תשט"ז, עמ' 52.
² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, עמ' 120.

תקנות שעת-חירום (תשלומי חובה), תשי"ח—1958

צו בדבר קביעת שיעור היטל ואופן חישובו

בתוקף סמכותי לפי תקנה 2 לתקנות-שעת-חירום (תשלומי חובה), תשי"ח—1958,¹ אני מצווה לאמור:

1. בפרט 486 לתוספת לצו-שעת-חירום (שיעור תשלום חובה), תשכ"ה—1964,² בטור ג', במקום „נייר טבול שעווה, מודפס או מצוייר” יבוא „נייר טבול שעווה, מודפס או מצוייר, למעט נייר מהסוג המשמש לאריות לחם שישוחרר החל מיום י"ז בתשרי תשכ"ז (1 באוקטובר 1966) ועד יום ב' בכסלו תשכ"ז (15 בנובמבר 1966).”
2. תחילתו של צו זה היא ביום י"ז בתשרי תשכ"ז (1 באוקטובר 1966).
3. לצו זה ייקרא „צו-שעת-חירום (שיעור תשלום חובה) (תיקון מס' 7), תשכ"ז—1966.”

תיקון פרט 486

תחילה

השם

י"א בחשון תשכ"ז (25 באוקטובר 1966)
(חמ 74040)

חיים י' צדוק
שר המסחר והתעשייה

¹ ס"ח 434, תשכ"ד, עמ' 175; ס"ח 474, תשכ"ו, עמ' 31.
² ק"ח 1627, תשכ"ה, עמ' 54.

תקנות טבי דולר, תשי"א—1951

הודעה בדבר סדרי הגרלה, מקומה וזמנה

בתוקף סמכותי לפי תקנה 7 (א) לתקנות טבי דולר, תשי"א—1951,¹ אני מודיע לאמור:

1. על הגרלת השיעור השמיני של טבי דולר, לצרכי פדיונם אשר נקבע ליום ב' בטבת תשכ"ז (15 בדצמבר 1966), יפקחו לא פחות משני נציגים של מינהל מילואות המדינה ונציג מטעם הבורסה לניירות ערך בתל-אביב.

המיקוח על
ההגרלה

2. ההגרלה תיערך ביום ב' בכסלו תשכ"ז (15 בנובמבר 1966) בבנק ישראל, רחוב לילינבלום 37, תל-אביב-יפו.

מועד ההגרלה
ומקומה

3. (א) לתוך הקלפי יוטלו 3 פתקים בהם יצויינו מספרי הצמדים כמפורט להלן:

סדרי
ההגרלה

פתק 1 — 17, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 27, 29, 37, 39, 40;

פתק 2 — 41, 42, 43, 44, 47, 49, 60, 61, 62, 63, 64;

פתק 3 — 67, 74, 77, 79, 90, 91, 92, 93, 94, 97, 99.

(ב) יועלה פתק אחד מתוך הקלפי ועלייתו תיחשב כעלייתם בגורל של כל טבי הדולר אשר צמד הספרות הסופיות שלהם הינו אחד הצמדים המצויינים באותו הפתק שעלה בגורל.

¹ ק"ח 173, תשי"א, עמ' 1015.

4. (א) עלה בגורל פתק אשר בו רשומה קבוצה בת 11 צמדים, תיערך הגרלה נוספת של צמד אחד בלבד.

(ב) לתוך הקלפי יוטלו 23 פתקים אשר על כל אחד מהם רשום צמד ספרות סופיות אחד מתוך הצמדים הרשומים בשתי הקבוצות שלא עלו בגורל בהגרלה הקודמת.

(ג) יועלה פתק אחד מתוך הקלפי ועלייתו בגורל תיחשב כעלייתם בגורל של כל טבי דולר הנושאים במספרם הסידורי את צמד הספרות הסופיות המצויין בפתק שעלה בגורל.

5. ייערך פרוטוקול ובו יירשמו צמדי הספרות שעלו בגורל; על הפרוטוקול יחתמו נציגי מינהל מילואות המדינה ונציגי הבורסה לניירות ערך בתל-אביב.

6. להודעה זו ייקרא „הודעת טבי דולר (סדרי הגרלה, מקומה וזמנה)“, תשכ"ז—1966".

השם

כ"ד בחשוון תשכ"ז (7 בנובמבר 1966)
(חמ 72172)

פנחס ספיר
שר האוצר

חוק בנק ישראל, תשי"ד—1954

הוראות בדבר נכסים נזילים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 49 לחוק בנק ישראל, תשי"ד—1954, ולאחר התייעצות עם הועדה ובאישור הממשלה, אני מורה לאמור:

1. בסעיף 1א להוראות בנק ישראל (נכסים נזילים), תשי"ח—1957² (להלן — ההוראות העיקריות), בפסקאות (2) ו-(8), במקום „67%“ יבוא „66%“.

2. בסעיף 13 להוראות העיקריות, בפסקה (2), במקום „לא יעלה בכל עת על 70%“ יבוא „לא יעלה בכל עת על 75%“.

3. להוראות אלה ייקרא „הוראות בנק ישראל (נכסים נזילים) (תיקון)“, תשכ"ז—1966".

השם

כ"ד בחשוון תשכ"ז (7 בנובמבר 1966)

דוד הורוביץ
נגיד בנק ישראל

¹ ס"ח 164, תשי"ר, עמ' 192.
² ק"ח 753, תשי"ח, עמ' 432; ק"ח 1730, תשכ"ה, עמ' 2213; ק"ח 1889, תשכ"ג, עמ' 2144; ק"ח 1928, תשכ"ו, עמ' 2805.

חוק התקנים, תשי"ג—1953

אכרזה על תקן כתקן רשמי

בתוקף הסמכות של שר המסחר והתעשייה לפי סעיף 8 לחוק התקנים, תשי"ג—1953,¹ שהועברה אלי, אני מכריז לאמור:

1. התקן הישראלי "ת"י 583 — אב תשכ"ה (אוגוסט 1965) — כריות חשמליות", הוא תקן רשמי.

אכרזה על
תקן כתקן
רשמי

2. התקן האמור הופקד:

מקומות הפקדת
התקן

(1) במשרד הממונה על התקינה, משרד המסחר והתעשייה, רח' מזא"ה 76, תל-

אביביפו;

(2) במשרד מנהל חטיבת התעשייה, משרד המסחר והתעשייה, רח' אגרון 30,

ירושלים;

(3) במשרד מנהל מחוז תל-אביב והמרכז, משרד המסחר והתעשייה, רח' מזא"ה

76, תל-אביביפו;

(4) במשרד מנהל מחוז חיפה והצפון, משרד המסחר והתעשייה, דרך העצמאות

82, חיפה;

(5) במכון התקנים הישראלי, רח' האוניברסיטה, רמת-אביב, תל-אביביפו;

וכל אדם זכאי, ללא תשלום, לעיין בו במקומות האמורים.

3. תחילתה של אכרזה זו היא בתום 60 יום מיום פרסומה ברשומות.

תחילה

4. לאכרזה זו ייקרא „אכרזה תקנים (תקן ישראלי 583 — אב תשכ"ה (אוגוסט 1965), כריות חשמליות), תשכ"ז—1966”.

השם

מ' גלברט
הממונה על התקינה

ט' בחשוון תשכ"ז (23 באוקטובר 1966)
(חמ 74082)

¹ ס"ח 116, תשי"ג, עמ' 30.

פקודת המסחר עם האויב, 1939

צו הקנייה מס' 715

בתוקף סמכויותיו של שר האוצר לפי סעיף 9 (1) (ב) לפקודת המסחר עם האויב, 1939,¹ והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948,² שהועברו אלי ובתוקף שאר סמכויותי, אני מצווה לאמור:

1. צו הקנייה מס' 51 מיום 27.12.1941 שפורסם בעתון הרשמי מס' 1159 מיום 1.1.1942 יבוטל —

(1) במידה שהוא חל על 3 מתוך 8 חלקים מרכושו של צלאלס לאקס מריגה (מס' סידורי 22), באשר החלקים הנ"ל מגיעים לדבורה רובין לפי צו ירושה.

¹ ע"ר 1939, תוס' 1 מס' 829, עמ' 79.

² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

(2) במידה שהוא חל על 12 מתוך 96 חלקים מרכושו של יוסף בן רובי מסלוניקה (מס' סידורי 30) באשר החלקים הנ"ל מגיעים לצ'יליבי בורלא, לדוד בורלא, לאלברטו בורלא ולסלינה בילן לפי צו ירושה.

2. תחילתו של צו זה היא ביום י"ב בחשון תשכ"ז (26 באוקטובר 1966).

י"ב בחשון תשכ"ז (26 באוקטובר 1966)
(חמ 72010)

יהודה קורט-שן
הממונה על רכוש האויב

תיקון טעות

בצו הבלו על משקאות משכרים (שינוי תעריף) (תיקון), תשכ"ז—1966, שפורסם בקובץ התקנות 1948, תשכ"ז, עמ' 217, בסעיף 2, במקום "כ"ה בתשרי תשכ"ז (9 באוקטובר 1966) "צ"ל" "לי באב תשכ"ז (16 באוגוסט 1966)".

כ"ד בחשון תשכ"ז (7 בנובמבר 1966)
(חמ 72382)

פנחס ספיר
שר האוצר

מדור לשד טון מקומי

פקודת העיריות

חוק עזר לאשקלון בדבר פיקוח על כלבים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 250, 251, 254 ו-257 לפקודת העיריות, מתקינה מועצת עיריית אשקלון חוק עזר זה:

הנדרות

1. בחוק עזר זה —

„העירייה” — עיריית אשקלון;

„ראש העירייה” — לרבות אדם שהוסמך לענין חוק עזר זה על ידי ראש העירייה;

„בעל כלב” — אדם שכלב נמצא ברשותו או בפיקוחו;

„לוחית-מספר” — לוחית-מספר ממתכת שניתנה לבעל כלב על ידי העירייה.

¹ ריני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, תשכ"ד, עמ' 107.

2. (א) לא יחזיק אדם כלב בתחום העיריה אלא אם ניתן עליו רשיון מאת ראש העיריה ועל צווארו לוחית-מספר.

(ב) אדם השוהה זמנית בתחום העיריה ומחזיק כלב ברשותו, וכן תושב העיריה המחזיק כלב לפיקוח זמני, לא יהיו חייבים ברשיון ובלוחית-מספר ובלבד שתקופת ההחזקה לא תעלה על חמישה עשר יום.

3. (א) אדם הרוצה ברשיון יגיש לעיריה בקשה על כך; אישר ראש העיריה את בקשתו, יתן לו, לאחר תשלום האגרה שנקבעה בסעיף 4, רשיון ולוחית-מספר.

(ב) ראש העיריה ינהל פנקס שיירשמו בו פרטים מלאים על כל כלב שניתן עליו רשיון, וכל בעל כלב ימציא לראש העיריה את הפרטים האמורים לפי דרישתו.

(ג) רשיון שניתן לפי חוק עזר זה, יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר נתינתו.

4. (א) ראש העיריה יגבה אגרה של חמש לירות בעד כל רשיון, וכן אגרה של 150 אגרות בעד לוחית-מספר.

(ב) העיריה רשאית לוותר על אגרת-רשיון לרועה צאן או בקר בעד שני כלבים. עיוור יהיה פטור מתשלום אגרת רשיון בעד כלב המשמש לו מורה דרך.

5. (א) ראש העיריה רשאי לסרב ליתן רשיון, או לבטל רשיון שניתן, במקרים אלה:

(1) הכלב הוא בעל מזג פראי;

(2) הכלב מהווה סכנה לבטחון הציבור;

(3) הכלב מקים רעש שהוא מפגע לשכנים;

(4) בעל הכלב הורשע בדין יותר מפעם אחת על עבירה לפי סעיף 386 לפקודת החוק הפלילי, 1936², או על החזקת כלב בתנאים המסכנים את בריאות הציבור;

(5) הכלב לא קיבל זריקות חיסון נגד כלבת לפי תקנות הכלבת (חיסון), תשט"ז—1955³.

(ב) ראש העיריה שביטל רשיון לפי סעיף זה, לא יחזיר את האגרה ששולמה לפי סעיף 4.

6. (א) בעל כלב שסירבו ליתן לו רשיון, או שהרשיון שניתן לו בוטל, ימסור תוך ארבעה ימים את הכלב למאורות העיריה.

(ב) היה הסירוב למתן הרשיון או ביטולו על יסוד המקרים שבסעיף 5(א)(1) או 5(2), לא יושמד הכלב, לאחר שנמסר למאורות העיריה, אלא אם שופט שלום נתן צו על כך לפי סעיף 5 לפקודת הכלבת, 1934⁴.

(ג) היה הסירוב למתן הרשיון או ביטולו על יסוד המקרים שבסעיף 5(א)(3), (4), או 5(5) ובעל הכלב הודיע לעיריה, תוך ארבעים ושמונה שעות מזמן מסירת הכלב למאורות

² ע"ר 1936, תוס' 1 מס' 652, עמ' 263.

³ ק"ת 568, תשט"ו, עמ' 242.

⁴ ע"ר 1934, תוס' 1 מס' 481, עמ' 242.

העירייה, על כוונתו להגיש לבית משפט מוסמך בקשה נגד השמדת הכלב, לא יושמד הכלב, אלא אם בית המשפט יחליט על כך, בתנאי שבעליו ישלם לעירייה בתחילת כל תקופה של עשרים ואחד יום שלפני זמן החלטת בית המשפט סכום שהוא כפולת 20 אגורות בעשרים ואחד.

7. לא יחזיק אדם כלב במקום ציבורי, ולא ירשה בעל כלב שכלבו יחזק במקום ציבורי, אלא אם הכלב קשור היטב ומחסום על פיו.

תפיסת כלב שאינו עליו רשיון, מעצרו והשמדתו

8. (א) כלב שאינו עליו רשיון או שאינו על צווארו לוחית מספר או המוחזק שלא בהתאם לסעיף 7, יתפסהו שוטר או פקיד העירייה וימסרהו למאורות העירייה, ואם אי אפשר לתפסו רשאים הם להשמידו.

(ב) כלב שנמסר למאורות העירייה לפי סעיף קטן (א) לא יושמד אלא אם לא ימצאו לו תובעים תוך ארבעים ושמונה שעות אחרי שנמסר. העירייה רשאית להאריך את התקופה האמורה עד שבעה ימים אם נראה לה הכלב כבעל ערך.

(ג) כלב שנחפס לפי סעיף קטן (א) לא יוכל בעליו לקבלו בחזרה, אלא לאחר שימציא עליו רשיון תוך תקופת החזקתו במאורות העירייה וישלם לעירייה 125 אגורות לכל יום מימי החזקתו.

9. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 50 לירות ואם היתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף לירה אחת לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש העירייה או אחרי הרשעתו בדיון.

10. חוק עזר לאשקלון (פיקוח על כלבים), תשכ"ב—1962⁵ — בטל.

11. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לאשקלון (פיקוח על כלבים), תשכ"ז—1966“.

רחביה אדיבי
ראש עיריית אשקלון

נתאשר.
כ"ב באלול תשכ"ז (7 בספטמבר 1966)

(חמ 88404)

חיים משה שפירא
שר הפנים

⁵ ק"ח 1206, תשכ"ב, עמ' 1723.

פקודת העיריות

פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

חוק עזר לנצרת בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 250 לפקודת העיריות¹, וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945², מתקינה ועדת עיריית נצרת, חוק עזר זה:

1. במקום התוספת הראשונה לחוק עזר לנצרת (מס עסקים עירוני), תשכ"ד—1964³ (להלן — חוק העזר העיקרי), יבוא:

החלפת
התוספת
הראשונה

„תוספת ראשונה

תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות
אוטובוסים —		31 עד 60	625
שירות עירוני		61 ומעלה	1250
שירות בין-עירוני —		בית קולנוע —	
נצרת והכפרים	625	עד 300 כסאות	375
נצרת וחيفا	2000	למעלה מ-300 כסאות	625
נצרת, חיפה וערים אחרות	2000	בית קולנוע קיצי	187.50
אופניים — השכרה	10.50	בית ספר לנהגות	625
אטליו	50	בית מלאכה —	
אריגים —		לתעשיית אריגים למכוניות	375
חנות ששטחה במ"ר —		לחציבת אבנים	125
עד 12	50	לתעשיית לבנים וצינורות	312.50
למעלה מ-12 עד 24	100	לתעשיית סלי גומי	31.50
למעלה מ-24	150	לתעשיית תופים	187.50
אספקת מים	2000	בית מרקחת	187.50
אספקת חשמל	2000	בית חרושת לקליה	100
אספקת גז —		בית קפה —	
עד 1000 לקוחות —		עם רשיון למשקאות משכרים —	
לכל 100 לקוחות או חלק מהם	31.50	ששטחו במ"ר —	
מ-1000 לקוחות ומעלה —		עד 40	37.50
לכל 200 לקוחות נוספים	31.50	למעלה מ-40	50
בגדים משומשים —		בית קפה —	
מכירה או תיקון	12.50	ללא רשיון ללא רשיון למשקאות משכרים —	
בגדים	187.50	ששטחו במ"ר —	
ביטוח	187.50	עד 40	26.50
בטריות —		למעלה מ-40	35
תעשיה או מכירה	187.50	בנק — לרבות סניף של בנק	2000
מילוי	31.50	גלידה —	
בית דפוס —		מכירה על עגלת יד	12.50
שאינו מעסיק פועלים	62.50	תעשיה	187.50
המעסיק פועל אחד	187.50	מכירה בסיטונות	312.50
המעסיק יותר מפועל אחד	625	גלגלי מכוניות — מכירה	312.50
שכפול	187.50	גזון וגלידה — חנות	62.50
בית מלון —		גלנטריה	75
שמספר החדרים בו —		דגים — מכירה	50
עד 10	50	דודי שמש — מכירה	200
11 עד 30	312.50	דיר חזירים — לכל מחסום	19

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, תשכ"ד, עמ' 107.

² ע"ר 1945, תוס' 1 מס' 1438, עמ' 115.

³ ק"ת 1560, תשכ"ד, עמ' 084.

המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק
97.50	למעלה מ'15 עד 24
130	למעלה מ'24
	מוניות —
50	מונית בעלת 4 מקומות ישיבה
87.50	בעלת 6 מקומות ישיבה
250	מי סודה וגווז — תעשיה
375	מי סודה וגווז עם בית חרושת לקרח
300	משקאות קרים — מכירה בסיטונות
312.50	מרצפות — בית חרושת
312.50	מהנדס או אדריכל
187.50	מודד מוסמך
100	מתכנן מוסמך להגיש תכניות
187.50	מתווך למכירת בתים או מגרשים
12.50	מתווך למכירת בהמות
	מכשירי חשמל ורדיו —
125	תיקון
150	מכירה
45	מכירת חפצים חשמליים בלבד
45	תיקון מכשירי חשמל בלבד
125	משקאות משכרים בסיטונות
	מוסך לשירות מכוניות —
	(סיכה ורחצה) —
187.50	ברחוב ראשי
125	ברחוב אחר
187.50	מחרטה
100	מספרה לגברות
	מספרה לגברים —
30	עם כסא עבודה אחד
45	עם שני כסאות עבודה
60	עם יותר משני כסאות עבודה
	עם מכירת בושם וסדקית —
30	תוספת של
	זמתיים מורחיים —
	תעשיה ומכירה בחנות ששטחה במ"ר —
50	עד 15
100	למעלה מ'15 עד 24
150	למעלה מ'24
	זמתיים מורחיים —
15	רוכל
30	חנות למכירה בלבד
312.50	זמתיים — מכירה
	מסעדה —
	עם רישיון למכירת משקאות משכרים —
	ברחוב ראשי — או ברחוב קטנה —
	ששטחו במ"ר —
75	עד 70
125	למעלה מ'70
	ברחוב אחר —
	ששטחו במ"ר —
52.50	עד 70
87.50	למעלה מ'70
	מסעדה — ללא רישיון למכירת משקאות משכרים —
40	מזכרות, חפצי אמנות —
62.50	מכירה או תעשיה

המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק
300	הדרכת תיירים — לכל מורה דרך
	הובלה —
	מכוניות משא — בניזן — לכל מכוניות —
25	עד 3 טונות
50	למעלה מ'3 טונות
	מכוניות משא — דיול — לכל מכונית —
62.50	עד 6 טונות
125	למעלה מ'6 טונות
50	ויילונות ותריסים
30	זגג
150	זרעים וובל כימי — מכירה
1250	חמרי בנין — סוחר
15	חמרי דלק מעצים ופחם
312.50	חלקי חילוף למכוניות — מכירה
	חייט —
12.50	שאינו מעסיק עובדים
19	המעסיק עובדים
125	חייט ומוכר בדים
30	חנות כל בו
150	חלווה — תעשיה
37.50	חמרים כימיים — תעשיה
500	חמרי סיוד וצביעה וכלי עבודה לנגרים
30	חלב — תחנת ריכוז
15	חרש נחושת
100	חשמלאי למכוניות
45	טחנת קמח
200	טרקטורים — מכירה
	ירקות ופירות —
50	מכירה בקמעונות
2000	מכירה בסיטונות
	כלי חרס —
62.50	מכירה
	תעשיה במקום —
125	שאינו מעסיק עובדים
250	המעסיק עובדים
62.50	כלי בית ומטבח — מכירה
187.50	כלי עבודה לנגרים — מכירה
19	כותב בקשות
7.50	כריכת ספרים
	לחם —
45	אפיה בלבד
125	אפיה ומכירה
625	מגרסת אבנים
187.50	מוסך לתיקון מכוניות
500	מכוניות — השכרה
375	מכולת בסיטונות
	מכולת —
	בלי רישיון למשקאות משכרים —
	ששטחו במ"ר —
50	עד 15
75	למעלה מ'15 עד 24
100	למעלה מ'24
	מכולת —
	עם רישיון למשקאות משכרים —
	ששטחו במ"ר —
65	עד 15

	סלים —
30	תעשיה או מכירה
31.50	שקי נייר — בית חרושת
15	סכינים — תעשיה
25	סיד — כיבוי ומכירה
	עורות —
37.50	מעובדים — מכירה
375	בלתי מעובדים — מכירה
300	עורך דין
50	עופות — חנות למכירה
187.50	עוגות וביסקוויט — בית חרושת
50	עוגות מורחיות — אפיה ומכירה
	פלאפל —
25	מכירה על עגלת יד
50	מכירה בקיוסק
50	תקרים — תיקון
500	עצים — מכירה
19	פרפומריה
30	פרחים — מכירה
7.50	פחם
	צורך ומוכר תכשיטים —
125	שאינו מעסיק עובדים
190	המעסיק עובד אחד
312.50	המעסיק יותר מעובד אחד
37.50	צורך אחר
	צלם —
62.50	ללא חנות
187.50	עם חנות
125	צביעת מכוניות
30	צבעי פוליטורה
100	קרח — בית חרושת
	קבלנות בנין לעבודות בהיקף —
312.50	עד 500,000 לירות
2000	למעלה מ־500,000 לירות
30	קבלן צבע וסיד
	קופסאות קרטון —
	בית חרושת המעסיק פועלים —
	שמספרם —
75	עד 30
100	למעלה מ־30
30	קפה — טחנה ומכירה
300	רופא
187.50	רופא שיניים
312.50	רהיטים
62.50	רהיטים משומשים
312.50	שמן מאכל — מכירה
	שעונים —
31.50	תיקון ומכירה
12.50	תיקון בלבד
	תחנת דלק עם מוסך לשירות מכוניות —
1250	(סיכה ורחצה)
937.50	תחנת דלק
150	תיירות ונסיעות — משרד
312.50	תבואות מכירה

	מרפדיה —
37.50	שאינה מעסיקה פועלים
62.50	המעסיקה פועלים
312.50	מקרהים ומכבסות חשמליות — מכירה
62.50	מעבדה כימית
62.50	משרד להפצה ופרסום
150	משרד לניהול חשבונות או ראייתם
30	מחצלות — מכירה או תעשיה
	מכונות תפירה —
31.50	תיקון
31.50	מכירה
	מסגריה —
25	שאינה מעסיקה פועלים
37.50	המעסיקה פועלים
30	מוזון או קיוסק
30	מכבסה וגיהוץ
300	מכשירי טלוויזיה — מכירה
	נגריה לרהיטים —
125	ללא מכונות
187.50	המשתמשת במכונות
	נגרות בנין —
62.50	ללא מכונות
125	המשתמשת במכונות
62.50	נגריה לכלים כפריים
	נעלים —
7.50	תיקון נעלים
	חנות למכירה שטחה במ"ר —
62.50	עד 15
100	למעלה מ־15 עד 24
187.50	למעלה מ־24
187.50	בית חרושת המשתמש במכונות חשמליות
	נפט —
15	רוכל
62.50	תחנה למכירה
	נקניקים או בשר משומר —
312.50	בית חרושת
	סיגריות —
125	מכירה בסיטונות
312.50	יבואן לסיגריות תוצרת חוץ
	בית חרושת המעסיק פועלים —
375	שמספרם עד 30
500	למעלה מ־30
	ספרים וצרכי כתיבה —
	חנות שטחה במ"ר —
50	עד 20
75	למעלה מ־20
	חנות עם מכונה לסרגול ותעשיית
187.50	מחברות
	סבון —
	בית חרושת המעסיק פועלים —
75	שמספרם עד 10
150	למעלה מ־10
	סנדלריה —
19	שאינה מעסיקה פועלים
62.50	המעסיקה פועלים

2. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום י"א בניסן תשכ"ו (1 באפריל 1966).

3. הוראות סעיף 3 לחוק העזר העיקרי לא יחולו על תשלום המס לפי חוק עזר זה בשנת 1966/67 והוא ישולם תוך 30 יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות; אולם כל סכום ששולם על פי חוק העזר העיקרי בעד שנת 1966/67 ייחשב כאילו שולם על חשבון המס לפי חוק עזר זה.

4. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לנצרת (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשכ"ז—1966”

השם

י א י נ ש ט י י ן

נתאשר.

י"ז בחשוון תשכ"ז (18 באוקטובר 1966) יושב ראש הועדה למילוי תפקידי עיריית נצרת
(המ 886101)

חיים משה שפירא

שר הפנים

פקודת העיריות

חוק עזר לראשון-לציון בדבר שחיטת עופות

בתוקף סמכותה לפי הסעיפים 250, 251, 254 ו-259 לפקודת העיריות¹, מתקינה מועצת עיריית ראשון-לציון חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„בית שחיטה” — מקום בו שוחטים או מורטים עופות;

„בית שחיטה מוכר” — בית שחיטה המוכר על ידי המועצה לצורך חוק עזר זה;

„עופות” — עופות בית, לרבות תרנגולות, ברווזים, אווזים, יונים, עופות-גינאה ותרנגולי הודו;

„המועצה” — מועצת העירייה;

„העירייה” — עיריית ראשון-לציון;

„ראש העירייה” — לרבות אדם שהוסמך בכתב לענין חוק עזר זה, כולן או מקצתו, על ידי ראש העירייה;

„רופא וטרינרי” — הרופא הוטרינרי של העירייה, לרבות אדם שאליו העביר הרופא הוטרינרי בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„רשיון” — רשיון שניתן על ידי המועצה על פי חוק עזר זה.

2. לא יחזיק אדם ולא ינהל בית שחיטה, אלא אם הוא בית שחיטה מוכר.

איסור החוקת
בית שחיטה

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, תשכ"ד, עמ' 197.

3. (א) לא ישחט אדם עופות בתחום העיריה אלא בבית שחיטה מוכר, ולא ימרטם אלא בבית שחיטה כאמור, או בבית מריטה שניתן לגביו רשיון לפי פקודת המלאכות והתעשיות (הסדרתן)².

(ב) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו על אדם השוחט עוף ברשותו הפרטית ולצורך עצמו.

4. לא יוציא אדם ולא יגרום שיוצא מבית השחיטה עוף שחוט אלא לאחר שנבדק על ידי הרופא הוטרינרי והוטבעה על העוף החותמת הרשמית של בית השחיטה.

5. לא יוציא אדם ולא יגרום ולא יתיר שיוצא מבית שחיטה עוף שהובא לשחיטה באותו בית שחיטה, בין שהוא חי בשעת הוצאתו ובין שהוא מת, אלא ברשות בכתב מאת הרופא הוטרינרי.

6. (א) לא ישחט אדם עוף, לא ינקה עוף שחוט ולא ימרטם נוצותיו בבית שחיטה אלא על פי רשיון.

(ב) לא יכנס אדם לבית שחיטה אלא על פי היתר בכתב מאת ראש העיריה.

(ג) הוראות סעיף קטן (ב) לא יחולו על —

(1) הרב המקומי, עובד המדינה או עובד העיריה הנכנס לבית שחיטה לשם מילוי תפקידו ;

(2) חבר המועצה הדתית — או אדם המועסק על ידיה, הנכנס לבית שחיטה בתוקף תפקידו ;

(3) מלמד או לומד הלכות שחיטה ;

(4) כל אדם אחר שניתן לו רשיון לפי סעיף קטן (א).

7. (א) המועצה רשאית — לפי שיקול דעתה — ליתן או לחדש וכן לסרב ליתן או לחדש רשיון לכל פעולה הטעונה רשיון לפי סעיף 6.

(ב) בגוף הרשיון יצויין התאריך בו ניתן; הרשיון יהיה בר תוקף מהתאריך שצויין בו.

(ג) בקשה למתן רשיון או לחידושו, תוגש למועצה בכתב.

(ד) בקשה לחידוש רשיון תוגש לפחות חודש אחד לפני פקיעתו.

(ה) המבקש רשיון או חידושו יצרף שני תצלומים שלו, שאחד מהם יודבק ברשיון.

(ו) תקפו של רשיון יפקע ביום 31 בדצמבר בשנה שבה ניתן.

(ז) בעד כל רשיון תשולם אגרה של שלוש לירות.

(ח) לא יינתן רשיון אלא לאדם שמלאו לו 16 שנה והמציא תעודה מאת הרופא הראשי של הלשכה המחוזית של משרד הבריאות המאשרת שאינו חולה במחלה מידבקת.

8. (א) המועצה רשאית לבטל רשיון או להתלותו לתקופה שתקבע, אם בעל הרשיון —

(1) סירב או התרשל לעשות פעולה שהוא מחוייב לעשותה לפי חוק עזר זה ;

(2) מנע בעד הרופא הוטרינרי או אדם אחר מלמלא תפקידו בבית שחיטה או

בסביבתו, או הפריע לו במילוי תפקידו זה ;

² חוקי א"י, כרך ב', פרק קט"ג, עמ' 1427.

(3) הפר או לא מילא הוראה של הרופא הוטרינרי, שניתנה על פי חוק עזר זה, או כל הוראה חוקית אחרת שניתנה כדין על ידי הנוגעת להנהלה תקינה של בית שחיטה ולסדר הטוב בו ;

(4) נמצא סובל ממחלה מידבקת ;

(5) גרם נזק במזיד לבית שחיטה או לצידו ;

(6) גרם להפרעת הסדר בבית שחיטה.

(ב) הרופא הוטרינרי רשאי להתלות רשיון לתקופה שלא תעלה על ארבעה עשר יום מחמת אחת הסיבות הנקובות בסעיף קטן (א).

(ג) אדם שרשיונו בוטל או הותלה לפי סעיף קטן (א) רשאי לערער על כך בפני שר הפנים או בפני אדם שנתמנה לכך על ידיו, והחלטתו תהיה סופית.

(ד) ביטול רשיון או התלייתו על פי חוק עזר זה לא ייפגעו באחריותו הפלילית של בעל הרשיון לפי סעיף 17.

מעטה קבוע
לנכנסים לבית
שחיטה

9. אדם הנכנס לבית שחיטה או הנמצא בתוכו ילבש, לפי דרישת הרופא הוטרינרי, מעטה נקי, העומד בפני מים, לפי דוגמה שאושרה על ידי הרופא הוטרינרי, או נעלי גומי, או גם מעטה וגם נעלי גומי וינקה את המעטה ואת נעלי הגומי, במקום, בזמן ובאופן שיקבע הרופא הוטרינרי ; לא יצא אדם את בית השחיטה לפני שפשט את המעטה ונעלי הגומי.

בדיקת
עופות חיים

10. עופות שנלקחו לבית שחיטה לשם שחיטה רשאי הרופא הוטרינרי לבדקם, בין לפני הכנסתם לבית השחיטה ובין לאחר מכן, ואם ראה שהם חולים, רשאי הוא לאסור על שחיטתם ולצוות לסלקם מיד מבית השחיטה ולנהוג בהם כפי שייראה לו. הוצאות סילוקם של העופות או הוצאות הטיפול בהם יחולו על האדם שהביאם לשחיטה ועל בעליהם, על שניהם יחד ועל כל אחד מהם לחוד.

בדיקת עופות
שחוטים

11. הרופא הוטרינרי רשאי לבדוק כל עוף שנשחט בבית השחיטה, ואם מצא בו חבורה או מחלה או שראה חשש שהעוף לא יהיה ראוי למאכל, רשאי הוא לצוות שהעוף יושמד וייעשה בו כפי שיוורה.

פיצויים

12. לא ישולמו פיצויים בעד עוף שהרופא הוטרינרי נהג לגביו לפי סמכותו בסעיפים 10 ו-11.

החלטת הרופא
הוטרינרי
סופית

13. החלטת הרופא הוטרינרי לפי הסעיפים 10 ו-11 היא סופית.

מוצאו של העוף

14. המביא עוף לבית שחיטה יודיע לרופא הוטרינרי, אם יידרש לכך, את מקום מוצאו של העוף.

הוכחתם של
עופות

15. לא ישתמש אדם להובלת עופות שחוטים מבית שחיטה אלא בכלי רכב שאושרו בכתב על ידי הרופא הוטרינרי כמתאימים לכך.

אגרת שירותים

16. המביא עוף לבית שחיטה ישלם לעירייה אגרת שירותים בשיעור הנקוב בתוספת, אפילו אם השתמש הרופא הוטרינרי לגבי העוף בסמכותו לפי סעיף 11.

ענשים

17. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס חמש מאות לירות.

18. חוק עזר לראשון-לציון (שחיטת עופות), תש"ט—1949³ — בטל.

19. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לראשון-לציון (שחיטת עופות)”, תשכ"ז—1966.

תוספת

(סעיף 16)

שיעור אגרת השירותים לכל ראש באגורות

לאחרים	לסוהרי עופות	
18	15	תרנגול
25	25	ברווז
40	40	אווז ותרנגול הודו
10	10	יונה

נתאשר.

א ר י ה ש פ ט ל
ראש עיריית ראשון-לציון

י"א בתשרי תשכ"ז (25 בספטמבר 1966)
(חמ 897206)

ה י י מ ש ה ש פ י ר א
שר הפנים

³ ק"ת 28, חש"ט, עמ' 371.

פקודת העיריות

חוק הסדרת מקומות רחצה, תשכ"ד—1964

חוק עזר לתל-אביב-יפו בדבר הסדרת הרחצה בים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 250, 251 ו-254 לפקודת העיריות¹, וסעיף 6 לחוק הסדרת מקומות רחצה, תשכ"ד—1964² (להלן — החוק), מתקינה מועצת עיריית תל-אביב-יפו חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

„הירקון” — אותו חלק של הירקון שהוא בתחום העירייה, לרבות גדות הירקון עד למרחק של 50 מטר מקו המים בכל צד;

„המועצה” — מועצת העירייה;

„מי-שופכין” — לרבות דלוחין, שמנים ופסלתם מכל סוג;

„מציל” — מציל אחראי, מציל משנה ומציל עוזר כמשמעותם בצו הסדרת מקומות רחצה (מצילים, סדרנים ומגישי עזרה ראשונה), תשכ"ו—1965³, אשר נתמנה על ידי ראש העירייה;

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, תשכ"ד, עמ' 197.

² ס"ח 434, תשכ"ד, עמ' 172.

³ ס"ח 1808, תשכ"ו, עמ' 468.

„סדרן“, „פקח“ — מי שראש העיריה מינהו בכתב להיות סדרן. או פקח לענין חוק עזר זה;
„עיריה“ — עירית תל-אביב-יפו;
„האש העיריה“ — לרבות מי שראש העיריה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר
זה, כולן או מקצתן;

„רכב“ — במשמעותו בסעיף 2 לפקודת התעבורה⁴, למעט רכב בטחון כמשמעותו בתקנה
13 לתקנות התעבורה, תשכ"א—1961⁵, ורכב של העיריה, כשהם נוהגים על ידי אדם
לצורך מילוי תפקידו;

„שפת-הים“ — השטח המשתרע בין קו שפל המים שבחוף ובין הקו בים המרוחק שלוש
מאות מטר מקו שפל המים וכן השטח המשתרע בין קו שפל המים ובין הקו ביבשה כפי
שסומן במפה הערוכה בקנה מידה 1:10.000 והחתומה ביד ראש העיריה וביד שר
הפנים, אשר העתקים ממנה מופקדים במשרדי העיריה, במשרד הממונה על מחוז
תל-אביב ובמשרד הפנים בירושלים.

2. (א) הוראות חוק עזר זה יחולו על שפת הים שבתחום העיריה; הוראות סעיפים
13¹, 14² ו-24³ (א) של חוק עזר זה יחולו גם בתחום המים במרחק של 500 מטר מקו שפל
המים שבחוף.

(ב) המועצה תציין במודעות ובשלטים את גבולות שפת הים לכיוון היבשה.

3. הרחצה בשפת הים אסורה בהעדר מציל במועדים ובשעות כדלהלן:

- (1) בתקופה מא' באייר עד כ"ט באייר בשעות שבין 1700 ו-0700;
- (2) בתקופה מא' בסיון עד כ"ט בתמוז. בשעות שבין 1800 ו-0700;
- (3) בתקופה מא' באב עד ל' באב בשעות שבין 1900 ו-0700;
- (4) בתקופה מא' באלול עד כ"ט בתשרי בשעות שבין 1800 ו-0700.

4. לא ירחץ אדם בשפת הים ולא ינהג אלא בהתאם להוראות חוק עזר זה.

5. (א) לא ירשה ולא יתיר אדם לילד שבפיקוחו ושטרם מלאו לו עשר שנים להימצא
על שפת הים ללא פיקוח.

(ב) אדם שבפיקוחו נמצא ילד שטרם מלאו לו עשר שנים ידאג לשמירה על בטחונו
ושלומו על שפת הים ולקיום הוראות חוק עזר זה על ידיו.

6. (א) לא יימצא אדם בשפת הים ללא לבוש רגיל או ללא בגד רחצה.

(ב) הוראת סעיף קטן (א) לא תחול על ילד שטרם מלאו לו חמש שנים.

7. לא ישתמש אדם בחלק משפת הים לצרכי ספורט או משחק, להחזקת סירה או לרחיצת
בעל חיים, אלא במקום שנקבע לכך על ידי ראש העיריה.

8. (א) לא יעמיד אדם על שפת הים כסא מרגוע, צריף, סככה, אוהל, סוכה או כיוצא
באלה, אלא לפי היתר שניתן על ידי ראש העיריה ובמקום שנקבע לכך על ידיו.

(ב) היתה העמדה כאמור בסעיף קטן (א) לצרכי השכרה, תשולם בגין ההיתר
אגרה בשיעור של 30% מדמי השכירות אשר ייגבו על ידי המשכיר.

⁴ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, תשכ"א, עמ' 173.
⁵ ק"ת 1128, תשכ"א, עמ' 1425.

9. (א) לא יכניס אדם לשפת הים כלי רכב, למעט אופנים כשהם מובלים ביד לצורך העמדתם במקום שנקבע לכך על ידי ראש העירייה, ולמעט עגלות נכים.
(ב) לא יביא אדם לשפת הים כל בעל חיים, אולם רשאי אדם להביא כלב, כשהוא קשור לשרשרת ומחסום לפיו, לשפת הים למקום שלא נקבע כמקום רחצה מוכרז.
10. לא יעשה אדם כל מעשה שיש בו כדי לגרום סכנה, מפגע או נזק לכל אדם אחר, או שיש בו כדי להפר את הסדר על שפת הים.
11. לא יקים אדם רעש ולא יעשה כל מעשה העלול לגרום לרעש על שפת הים.
12. לא יגרום אדם נזק לרכוש העירייה ולא יסיר, לא יפגום ולא ישחית כל שלט או מודעה שהודבקו מטעמה או על פי הוראותיה על שפת הים.
13. (א) לא יחזיק אדם בשפת הים, לכל מטרה שהיא, בחומר העשוי ללכלך או לזהם את שפת הים, ולא יעשה כל דבר שיש בו כדי ללכלך, לזהם או להשחית את שפת הים.
(ב) לא יזרוק אדם ולא ישאיר על שפת הים פסולת ואשפה מכל סוג שהוא, לרבות שיירי מטבח, פרי או ירק או פסלתם, קליפה, נייר, עתון, בקבוק, שברי זכוכית, תיבה, קופסה, מסמר, גרוטאה מכל סוג, ענף, גזר עץ, קרש, סמרטוט וכל דבר או חפץ העלול לגרום ללכלוך, לאי סדר או לנזק לאדם או לרכוש.
- (ג) לא ישתמש אדם בשפת הים או בירקון בדרך שיש בה כדי לזהם את מימיהם ולא יזרים בהם מי שופכין.
14. לא יעבור אדם בשחיה בים מעבר לתחום שלוש מאות מטר מקו שפל המים שבחוף ולא יצלול באופן העלול לסכן את חייו או גופו, או את חייו או גופו של אדם אחר.
15. (א) מי שקיבל אות, אזהרה או הוראה ממציל, מסדרן או מפקח, למניעת סכנה לעצמו או לאדם אחר, או למניעת הפרעה למתרחצים, או לשמירת הסדר והנקיון על שפת הים, יציית להם.
(ב) לא ישתמש אדם, פרט למציל, בסירות, בחגורות הצלה, או בכל מכשיר אחר שבתחנת הצלה, ולא ישתמש באות הדומה לזה הניתן על ידי מציל, אלה בהסכמתו.
16. לא יתראה אדם בזדון, אם בצעקה או בהעווייה או באופן אחר, כנתון בסכנה, ולא יתנהג באופן העלול לסכן את חייו או גופו, או את חייו או גופו של אדם אחר.
17. לא ייכנס אדם לשפת הים למקום או במועד שנקבע על ידי המועצה לרחצה לשאינם בני-מינו.
18. לא יבוא אדם לשפת הים כשהוא חולה במחלה מידבקת.
19. לא יפשוט אדם יד על שפת הים.
20. לא ינהל אדם קייטנה לילדים על שפת הים אלא בהיתר מאת ראש העירייה ובהתאם לתנאיו.
21. (א) לא יבנה אדם על שפת הים או על הירקון או על גדותיו גשר, או מבנה אחר מכל סוג שהוא, בין קבוע ובין ארעי, אלא על פי היתר מאת המועצה ובהתאם לתנאיו.
(ב) בעל היתר כאמור בסעיף קטן (א) יחזיק את הגשר או המבנה במצב תקין ויכניס בו כל תיקון או שינוי ויבצע בו כל עבודה אחרת כפי שיידרש על ידי ראש העירייה.

22. לא יעסוק אדם על שפת הים או על גדות הירקון בבניית סירות או בתיקונן, אלא בהיתר מאת ראש העירייה ובהתאם לתנאיו.
23. לא ירחץ אדם בירקון אלא בהיתר מאת ראש העירייה ובהתאם לתנאיו.
24. (א) ראש העירייה, סדרן, פקח או מציל רשאי להיכנס בכל עת לכל מקום כדי לבדוק אם נתמלאו הוראות חוק עזר זה או כדי לבצע כל פעולה שהם או שהעירייה רשאים לבצע על פיו.
- (ב) ראש העירייה או פקח רשאי להסיר, לקחת, לסלק, להוביל ולהוציא כל אוהל, סככה, צריף, סוכה, כסא מרגוע, רכב, סירה, מכשיר ספורט, כלי נגינה, מודעה, שלט או כל דבר, חפץ או חומר שהונחו, סודרו, הוקמו או משתמשים בהם על שפת הים בניגוד להוראות חוק עזר זה.
25. לא יפריע אדם לראש העירייה, לסדרן, לפקח או למציל, ולא ימנע אותם מהשתמש בסמכויותיהם לפי חוק עזר זה.
26. היתר לפי חוק עזר זה רשאים המועצה או ראש העירייה, לפי הענין, לתיתו, לסרב לתיתו, להתלותו או לבטלו, לכלול בו תנאים, להוסיף עליהם, לגרוע מהם, לשנותם או לבטלם, הכל לפי שיקול דעתם.
27. (א) ראש העירייה רשאי, בהודעה בכתב, להורות לאדם שעבר על הוראה מהוראות חוק עזר זה ולדרוש ממנו לבצע את כל העבודות הדרושות לשם החזרת המצב לקדמותו כפי שהיה לפני שנעברה העבירה, בהתאם לתנאים ולפרטים הקבועים בהודעה.
- (ב) לא מילא אדם אחרי דרישות ראש העירייה לפי סעיף קטן (א) או ביצע את העבודה שלא לפי התנאים והפרטים הקבועים בהודעה, רשאי ראש העירייה לבצע את העבודה הדרושה ולגבות את הוצאות הביצוע מאותו אדם.
28. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין אם נמסרה לידי האדם אליו היא מכוונת או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לאחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום אל אותו אדם לפי מענו או מען עסקיו הידועים לאחרונה; אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור תהא המסירה כדין אם הודבקה ההודעה במקום בולט באחד המקומות האמורים או נתפרסמה בשני עתונים יומיים שלפחות אחד מהם הוא בשפה העברית.
29. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ואם היתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף 20 לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחר שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש העירייה.
30. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לתל-אביביפו (הסדרת מקומות רחצה), תשכ"ז—1966”.

נחאשר. מרדכי נמיר
 ח' באלול תשכ"ז (24 באוגוסט 1966) ראש עיריית תל-אביביפו
 (חמ 89010)

זרח ורהפטיג
 שר הדתות
 ממלא מקום שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות

פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

חוק עזר לאום אל-פחם בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 22 לפקודת המועצות המקומיות¹, וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945², מתקינה המועצה המקומית אום אל-פחם חוק עזר זה:

1. במקום התוספת לחוק עזר לאום אל-פחם (מס עסקים מקומי), תשכ"א—1961³ (להלן — חוק העזר העיקרי), יבוא:

החלפת התוספת

„תוספת

בתוספת זו:

„סוג א“, „סוג ב“ ו„סוג ג“ — הסוגים שנקבעו על ידי המועצה לצורך חוק עזר זה; „מסחר בסיטונות“ — הפעולה הכללית של קניה בצורה ובכמויות חשובות, החסנה כדי להבטיח הספקה ומסירה שנית למעבדים תעשייתיים, לצרכנים מקצועיים, לסוחרים קמעוניים, למעט הספקה לצרכנים עצמאיים.

שיעורי המס לשנה

תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות
הובלת משא —		אטליו	30
בגמלים — לכל גמל	5	אספקת גז לבישול וחימום לפי מספר הלקרי	
בטנדרים — לכל טנדר —		חות — ובלבד שכאשר הגז מסופק למטבח משותף ייחשבו כל חמש נפשות כלקות אחד —	
עד 750 ק"ג	25	עד 1000 לקוחות לכל 100 לקוחות	
למעלה מ-750 ק"ג	40	או חלק מהם	25
במכונת בניין	60	למעלה מ-1000 לקוחות לכל 200 לקוחות	
במכונת דיזל	150	נוספים או חלק מהם	25
איטוף טבק —		בית-כרד	75
סוג א'	500	בית חרושת לגלדיה	60
סוג ב'	300	בית קפה —	
חייט —		עם טלוויזיה	50
לפי אפנה אירופית	50	בלי טלוויזיה	30
לפי אפנה ערבית	25	בנק או סניף בנק	1000
חנות —		גידול בקר — לכל ראש	4
למכירת חמרים וכלים חקלאיים	50	גידול צאן — לכל ראש —	
למכירת חמרי בנין ישנים	25	כבשים	1
לספרים	25	עזים	0.60
כל-בר	75	דודי שמש — מכירה והתקנה	150
לבגדים משומשים	10	הובלת נוסעים —	
למכשירי רדיו וצרכי חשמל	75	במונית בניין	50
טרקטור —		במונית דיזל	70
עד 40 כ"ס	75	במכונת דיזל	150
למעלה מ-40 כ"ס	100		

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.

² ע"ר 1045, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

³ ק"ח 1122, תשכ"א, עמ' 1328.

המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק
40	סוחר בגדים
30	סוחר בהמות
30	סוחר חמרי בנין
30	סוחר עופות
100	סוכן ביטוח
	סנדלר — תיקונים —
15	במכונה
10	בלי מכונה
	ספק סיטונאי —
250	סוג א'
150	סוג ב'
20	עגלה עם סוס
100	עורך־דין
30	עשיית נעליים
15	פחח
200	פחח למכוניות
60	צבע או סייד
	צלם —
25	בלי חנות
50	עם חנות
	קבלן או קבלן משנה המבצע בתחום המועצה
	עבודות בנין, סלילת כבישים, עבודות ביוב,
	עפר, תיעול, הנחת צינורות, עבודות חשמל,
	נגרות, שרברבות, ריצוף, קידוח, צבעות, חריי
	שה או סיקול וכל עבודה אחרת שהיקף עבר
	דתו לשנה בלירות —
50	עד 5000
100	למעלה מ־5000 עד 10000
150	למעלה מ־10000 עד 15000
200	למעלה מ־15000 עד 20000
	למעלה מ־20000 — לכל 1000 נוספות או
10	חלק מהן תוספת של
70	קולנוע
15	קיוסק לגזוז
100	קומפרסור — עבודה
25	רהיטים — מכירה
30	רוכל
15	ריסוס גידולים חקלאיים — עבודה
70	רופא
30	רופא וטרינרי
40	שרברב
1000	שירות אוטובוסים
100	תחנת דלק
75	תחנה למכוניות משא

המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק
	ירקות או פירות —
150	בסיטונות
25	בקמעונות
100	ייצור בלוקים
50	ייצור חמרי ניקוי לכביסה
75	כיבוי סיד
	מאפיה —
40	בלי מכירת לחם במקום
50	עם מכירת לחם במקום
25	מגהצה או מכבסה
100	מהנדס או מודד
30	מוכר דגים
50	מוכר לחם
30	מוכר פחם
15	מוכר פלפל
100	מוסך לתיקון מכוניות וסיכה
20	מחלק קרח
300	מחצבה
25	מילוי סוללות
	מכולת —
150	בסיטונות ובקמעונות
75	בקמעונות סוג א'
50	סוג ב'
25	סוג ג'
50	מכונאי
150	מכתש
50	ממתקים — תעשייה או מכירה
75	מסגרות
100	מסחר בתבואה ושקדים
	מסעדה —
25	סוג א'
15	סוג ב'
	מספרה —
50	סוג א'
25	סוג ב'
100	מערבב בטון
125	מפעל מים
150	נגריה מיכנית
40	נגריה בלתי מיכנית
	נפט — מכירה —
75	עם משאבה
30	בלי משאבה
35	סוחר בדים

2. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום י"א בניסן תשכ"ז (1 באפריל 1966).

3. הוראות סעיף 3 לחוק העזר העיקרי לא יחולו על תשלום המס לפי חוק עזר זה בשנת 1966/67 והוא ישולם תוך 30 יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות; אולם כל סכום ששולם על פי חוק העזר העיקרי בעד שנת 1966/67 ייחשב כאילו שולם על חשבון המס לפי חוק עזר זה.

4. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לאום אל-פחם (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשכ"ז—1966”.

נתאשר. וּג' יָהּ פִּיאַד מַחֲאֲג' נָה.

ראש המועצה המקומית אום אל-פחם

י"ז בחשוון תשכ"ז (18 באוקטובר 1966)

(המ 81162)

חיים משה שפירא

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לאום אל-פחם בדבר צעצועים מסוכנים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה המקומית אום אל-פחם חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

„אפטרופוס” — אדם שילד נמצא אותה שעה בפיקוחו או בהשגחתו;

„המועצה” — המועצה המקומית אום אל-פחם;

„ילד” — מי שלא מלאו לו 18 שנה;

„פקח” — אדם שראש המועצה מינהו להיות פקח לענין חוק עזר זה;

„צעצוע מסוכן” — כלי הפולט זורק גוף או אש או גורם להדף אוויר מסוכן;

„ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן.

2. לא יעסוק אדם בייצור צעצועים מסוכנים או במכירתם, בין כעסק נפרד ובין כחלק מעסק אחר, אלא על פי היתר בכתב מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.

3. לא יפעיל אדם צעצוע מסוכן, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.

4. בקשה למתן היתר תוגש לראש המועצה ותהיה חתומה ביד המבקש.

¹ ריני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.

5. ראש המועצה רשאי לתת היתר, לקבוע את תנאי נתינתו, להתלותו או לבטלו. מחו היתר ותנאיו
6. היתר יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר נתינתו, אלא אם נקבע בו מועד מוקדם יותר. פקיעת היתר
7. בעד מתן היתר תשולם למועצה אגרה בסך שלוש לירות. אגרות היתר
8. לא ירשה אפוטרופוס שילד ישתמש בצעצוע מסוכן ללא היתר או שלא בהתאם לתנאי ההיתר. חובת אפוטרופוס
9. (א) פקח רשאי להיכנס, בכל עת סבירה, לכל מקום ולעשות כל מעשה הדרוש לו, כדי לברר אם קויימו הוראות חוק עזר זה. סמכויות כניסה ובקורת
- (ב) לא יפריע אדם לפקח להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).
10. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 100 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה. ענשים
11. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לאום אל-פחם (צעצועים מסוכנים), תשכ"ז—1966". השם

נתאשר. ו'ג'יה פיאד מחאג'נה
 י"ז באלול תשכ"ז (2 בספטמבר 1966) ראש המועצה המקומית אום אל-פחם
 (חמ 811804)

חיים משה פירא
 שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות

חוק הניקוז וההגנה מפני שטפונות, תשי"ח—1957

חוק עזר לבאר-טוביה בדבר היטל ניקוז

בתוקף סמכותה לפי סעיף 22 לפקודת המועצות המקומיות,¹ וסעיף 43ב לחוק הניקוז וההגנה מפני שטפונות, תשי"ח—1957,² מתקינה המועצה האזורית באר-טוביה חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —
- „ניקוז” — כמשמעותו בחוק הניקוז וההגנה מפני שטפונות, תשי"ח—1957 (להלן — חוק הניקוז);
- „בעל מקרקעין” — כמשמעותו בסעיף 36(ד) לחוק הניקוז;
- „המועצה” — המועצה האזורית באר-טוביה;
- „ראש המועצה” — לרבות מי שהוסמך על ידיו בכתב לענין חוק עזר זה;
- „היטל ניקוז” — היטל שהוטל לשם כיסוי הוצאות הניקוז כאמור בסעיף 43ב לחוק הניקוז.
- הגדרות

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש, פ, תשכ"ה, עמ' 256.
² ס"ח 236, תשי"ח, עמ' 4; ס"ח 336, תשכ"א, עמ' 90; ס"ח 423, תשכ"ד, עמ' 76.

2. בעל מקרקעין חייב בהיטל ניקוז, על מקרקעין הנמצאים בתחום המועצה בשיעור של 30 אגורות לכל דונם או חלק ממנו. הטלת היטל ניקוז
3. ראש המועצה ימסור לחייבים בהיטל ניקוז, תוך חדשים מיום התחלת עבודות הניקוז, הודעה המפרטת את סכום ההיטל. הודעה לחייבים בהיטל
4. מסירת ההודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי אדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקיו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מען מקום מגוריו או מקום עסקיו הרגילים או הידועים לאחרונה; אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגה ההודעה במקום בולט באחד המקומות האמורים, או נתפרסמה בשני עתונים יומיים הנפוצים בתחום המועצה, שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית. מסירת ההודעה
5. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לבאר-טוביה (היטל ניקוז), תשכ"ז—1966". השם

נתאשר. אברהם חלפון
 ד' בחשוון תשכ"ז (18 באוקטובר 1966) ראש המועצה האזורית באר-טוביה
 (המ 813006)

חיים משה שפירא חיים גבתי
 שר הפנים שר החקלאות

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר למפעלות-אפק בדבר אגרת תעודת אישור

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה האזורית מפעלות-אפק חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה — הגדרות
 „תעודה” — אישור בכתב בכל ענין שבסמכות המועצה;
 „המועצה” — המועצה האזורית מפעלות-אפק.
2. ראש המועצה רשאי לתת, לאשר או לקיים תעודה או העתק תעודה. מתן תעודה
3. (א) המבקש מראש המועצה תעודה ישלם למועצה אגרה בשיעור הנקוב בתוספת. אגרה
 (ב) המועצה רשאית להפחית את האגרה או לזוותר עליה אם המבקש הוא עני, או מוסד לצרכי צדקה, חינוך או דת שמטרתו אינה הפקת רווחים.
4. חוק עזר למפעלות-אפק (אגרת תעודת אישור), תשי"ח—1957² — בטל. ביטול
5. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר למפעלות-אפק (אגרת תעודת אישור), תשכ"ז—1966". השם

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש, תשכ"ה, עמ' 256.
² ק"ת 752, תשי"ח, עמ' 426; ק"ת 1050, תש"ד, עמ' 1914.

- א. תעודה בענין הנוגע לקרקעות, בנינים וירושות
 5.—
 בכל ענין אחר
 2.—
 ב. העתק תעודה
 1.—

נתאשר. ד' בחשון תשכ"ז (18 באוקטובר 1966)
 ראש המועצה האזורית מפעלות-אפק (חמ 84024)

חיים משה שפירא
 שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות

חוק הרשויות המקומיות (הסדרת השמירה), תשכ"א—1961

חוק עזר לנצרת-עלית בדבר הסדרת השמירה

בתוקף סמכותה לפי סעיף 22 לפקודת המועצות המקומיות¹, והסעיפים 3 ו-16 לחוק הרשויות המקומיות (הסדרת השמירה), תשכ"א—1961² (להלן — החוק), מתקינה המועצה המקומית נצרת-עלית חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„המועצה“ — המועצה המקומית נצרת-עלית;

„רשות“ — רשות השמירה לפי סעיף 2;

לכל מונח אחר תהא המשמעות שיש לו בחוק ובצו המועצות המקומיות (א), תשי"א—1950³.

2. בתחום שיפוטה של המועצה תוקם רשות, וכל עוד לא הוקמה הרשות כאמור או אם חדלה לפעול — ימלא הממונה על השמירה או הפועל מטעמו את תפקידיה של הרשות על פי החוק ועל פי חוק עזר זה.

3. הרשות תתמנה על ידי המועצה מבין תושבי תחום שיפוטה של המועצה שהם בעלי זכות בחירה למועצה.

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש פ, תשכ"ה, עמ' 256.

² ס"ח 346, תשכ"א, עמ' 169.

³ ק"ת 127, תשי"א, עמ' 178; ק"ת 1219, תשכ"ב, עמ' 280.

4. מספר חברי הרשות יהיה שלושה. הרכב הרשות
5. המועצה תודיע לתושבי תחום שיפוטה בדרך שתיראה לה על מינוי הרשות, הרכבה וכל שינוי בהרכבה. הודעה על מינוי
6. הסדרת חובת השמירה לפי חוק עזר זה תהיה בהתאם להוראות הרשות. חובת השמירה
7. הרשות תערוך רשימה של תושבי תחום שיפוטה החייבים בשמירה. רשימת החייבים בשמירה
8. תושב תחום השיפוט של המועצה חייב למלא אחרי הוראות הרשות בכל הנוגע לבדיקת קות רפואיות לשם קביעת כשרו לשמירה. בדיקה רפואית
9. הרשות תקבע את סידורי השמירה ואת היום ואת השעה בהם חייב תושב הרשות ברשימה (להלן — השומר) לצאת לשמירה. קביעת מועדי השמירה
10. השומר חייב למלא אחרי הקביעה כאמור בסעיף 9. חובת השומר
11. הרשימה וכל סידור לשמירה הנעשה לפיה, יוצגו בתחום המועצה, במשרד המועצה ובכל מקום ציבורי אחר שתורה הרשות. הצגת הרשימה
12. על אף האמור בסעיף 11, רשאית הרשות למסור לכל שומר העתק מהרשימה ומהסידור לשמירה במקום להציגם כאמור באותו סעיף. מסירת העתק הרשימה
13. שומר שהוטל עליו לצאת לשמירה חייב למלא את תפקידו כראוי, להישאר על משמרתו עד שיוחלף או ישוחרר כדין ולמלא אחרי הוראות הממונה על השמירה בכל הנוגע לשמירה. תפקיד השומר
14. העובר על הוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 300 לירות, ואם כבר הורשע בעבר על עבירה כאמור, דינו — מאסר שלושה חדשים או קנס 300 לירות. ענשים
15. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לנצרת-עלית (הסדרת השמירה), תשכ"ז—1966". השם.

נתאשר. מ' א ל ו ן
 כ"ב באלול תשכ"ו (7 בספטמבר 1966) ראש המועצה המקומית נצרת-עלית
 (חמ 842109)

חיים משה שפירא
 שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לפקיעין בדבר צעצועים מסוכנים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה

המקומית פקיעין חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„אפוטרופוס“ — אדם שילד נמצא אצלו שעה בפיקוחו או בהשגחתו;

„המועצה“ — המועצה המקומית פקיעין;

„ילד“ — מי שלא מלאו לו 18 שנה;

„פקח“ — אדם שראש המועצה מינהו להיות פקח לענין חוק עזר זה;

„צעצוע מסוכן“ — כלי הפולט וזורק גוף או אש או גורם להדף אוויר מסוכן;

„ראש המועצה“ — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה.

כולן או מקצתן.

2. לא יעסוק אדם בייצור צעצועים מסוכנים או במכירתם, בין כעסק נפרד ובין כחלק מעסק אחר, אלא על פי היתר בכתב מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.

3. לא יפעיל אדם צעצוע מסוכן, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.

4. בקשה למתן היתר תוגש לראש המועצה ותהיה חתומה ביד המבקש.

5. ראש המועצה רשאי לתת היתר, לקבוע את תנאי נתינתו, להתלותו או לבטלו.

6. היתר יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר נתינתו, אלא אם נקבע בו מועד מוקדם יותר.

7. בעד מתן היתר תשולם למועצה אגרה בסך שלוש לירות.

8. לא ירשה אפוטרופוס שילד ישתמש בצעצוע מסוכן ללא היתר או שלא בהתאם לתנאי ההיתר.

9. (א) פקח רשאי להיכנס, בכל עת סבירה, לכל מקום ולעשות כל מעשה הדרוש לו, כדי לברר אם קויימו הוראות חוק עזר זה.

(ב) לא יפריע אדם לפקח להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

10. העובר על הוראה מהנוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 100 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה.

11. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לפקיעין (צעצועים מסוכנים)“, תשכ"ז—1966.

ק א ס ל מ א נ ג' ד' ב א נ

נתאשר.

ראש המועצה המקומית פקיעין

ד' בחשוון תשכ"ז (18 באוקטובר 1966)

(המ 848400)

חיים משה שפירא

שר הפנים

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש, תשכ"ה, עמ' 256.

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לשרון-הצפוני בדבר ניקוי מגרשים וחצרות

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22, 23 ו-24 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה האזורית השרון-הצפוני חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„נכס” — בנין או מגרש;

„בעל” — אדם המקבל, או הזכאי לקבל, הכנסה מנכס או שהיה מקבלה אילו היה הנכס נותן הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כסוכן, כנאמן או כבא-כוח, בין שהוא הבעל הרשום של הנכס ובין שאינו הבעל הרשום, ולרבות שוכר או שוכר-משנה ששכר נכס לתקופה של למעלה משלוש שנים;

„מחזיק” — אדם המחזיק למעשה בנכס כבעל או כשוכר או בכל אופן אחר, למעט אדם הגר בבית מלון או בפנסיון;

„בנין” — כל מבנה שהוא בנוי אבן, ביטון, חימר, ברזל, עץ או חומר אחר, לרבות כל יסוד, קיר, גג, ארובה, מרפסת, גזוזטרה, כרכוב, בליטה או חלק של בנין או כל דבר המחובר אליו או כל כותל, סוללה, סייג, גדר או מבנה אחר המקיפים או תוחמים או מכוונים להקיף או לתחום קרקע כלשהי וכולל את שטח הקרקע שמשתמשים בה או שמחזיקים בה יחד עם המבנה כחצר או כגינה או לכל צורך אחר של אותו מבנה;

„שטח בנוי” — שטח שהמועצה הכריזה עליו, באישור הממונה על מחוז המרכז, כעל שטח בנוי לענין חוק עזר זה;

„מגרש” — קרקע פנויה בשטח בנוי;

„המועצה” — המועצה האזורית השרון-הצפוני;

„ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„מפקח” — אדם שנתמנה על ידי המועצה להיות מפקח לצורך חוק עזר זה, לרבות אדם שהמפקח העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן.

דרישה לניקוי

2. (א) ראש המועצה רשאי לדרוש, בהודעה בכתב, מאת בעל מגרש לנקות את המגרש, ומאת בעל בנין או המחזיק בו, לנקות את החצר.

(ב) ההודעה תכלול את התנאים, הפרטים והאופן לביצוע הניקוי ואת התקופה שבה יש לבצעו.

3. בעל נכס או המחזיק בו שקיבל הודעה כאמור בסעיף 2, חייב למלא אחריה.

חובה למלא אחרי ההודעה

4. לא מילא בעל נכס או המחזיק בו אחרי הודעת ראש המועצה כאמור בסעיף 3 או ביצע את הניקוי שלא לפי התנאים, הפרטים והאופן המפורטים בהודעה, רשאית המועצה לבצע את הניקוי ולגבות את הוצאות הניקוי מאת בעל הנכס או המחזיק בו.

ניקוי על ידי המועצה

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.

5. (א) אגרת ניקוי בעד ניקוי על ידי המועצה תהיה בשיעור שנקבע בתוספת. אגרת ניקוי

(ב) האגרה בעד ניקוי מגרש תשולם על ידי בעל המגרש, ואילו האגרה בעד ניקוי חצר תשולם בשיעור של $\frac{1}{4}$ על ידי בעל הבנין ובשיעור $\frac{2}{3}$ על ידי המחזיקים בו, שיחולקו בין המחזיקים לפי מספר החדרים התפוסים על ידיהם. לצרכי החלוקה האמורה יראו את המחזיק בחנות כמחזיק בשני חדרים.

6. (א) המפקח רשאי להיכנס מזריחת החמה עד שקיעתה לכל מגרש וחצר כדי לברר את מצב הנקיון בהם ואם נתמלאו דרישות ראש המועצה כאמור בסעיף 2.

(ב) לא יפריע אדם למפקח ולא ימנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

7. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו, או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה. אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגה במקום בולט באחד המקומות האמורים או על הנכס שבו דנה ההודעה או נתפרסמה בשני עתונים הנפוצים בתחום המועצה שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.

8. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו—קנס חמש מאות לירות. ענשים

9. חוק עזר לשרון-הצפוני (ניקוי מגרשים, חצרות וכניסות לבנינים), תשכ"ה—1965² — ביטול בטל.

10. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לשרון-הצפוני (ניקוי מגרשים וחצרות), תשכ"ז—1966". השם

תוספת

(סעיף 5)

אגרת ניקוי
בלירות

10.—

25.—

בעד ניקוי מגרש או חצר ששטחו עד 300 מ"ר
למעלה מ־300 מ"ר, לכל 500 מ"ר נוספים או חלק מהם

כוכבי אברהם

נתאשר.

ראש המועצה האזורית השרון-הצפוני

י"ז באלול תשכ"ז (2 בספטמבר 1966)

(חמ 856103)

חיים משה שפירא

שר הפנים

² ק"ת 1673, תשכ"ה, עמ' 1226.

תיקון טעויות

בצו מס הבולים על מסמכים (החלפת תוספת ב'), תשכ"ו—1966, שפורסם בקובץ התקנות 1925, תשכ"ו, עמ' 2759 —

- (1) בסעיף 2(א), במקום „המסמכים האמורים” צ”ל „המסמכים האמורים בתוספת ב”;
- (2) בתוספת, בסעיף 1, בהגדרת משפחה, במקום „בחוץ שירות הקבע” צ”ל „בחוק שירות הקבע”;
- (3) בתוספת, בסעיף 7(ה), במקום „לאחר מכאן” צ”ל „לאחר מכן”;
- (4) בתוספת, בסעיף 16, הסימן „(א)” — יימחק;
- (5) בתוספת, בסעיף 20(ד), במקום „בבטחון” צ”ל „כבטחון”.

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).